

Spørgsmål 12:

Udvalget udbeder sig oplysning om problemerne ved en fuldstændig ophævelse af sambeskatningen.

Svar:

Problemerne ved en fuldstændig ophævelse af sambeskatningen er omtalt i bemærkningerne til kildeskattelovforslaget af 7. december 1966. Efter forslagets § 4, der vedtoges uændret ved loven af 31. marts 1967, beskattes en gift kvinde særskilt af sine lønindtægter og indtægter ved selvstændig virksomhed samt af en række indtægter, der kan siges at træde i stedet for løn- og erhvervsindtægter. Hendes øvrige indtægter — f. eks. formueindtægter — samt hendes formue beskattes hos manden. Herom anføres i lovforslagets bemærkninger:

„Ved denne afgrænsning af særbeskatningen har man bl. a. lagt vægt på at undgå, at ægtefæller ved i sig selv lovlige dispositioner deler formuen og dens afkast imellem sig og derved opnår en gunstigere skattemæssig stilling.

Man har endvidere haft for øje, at en videregående særbeskatning end den foreslåede ville medføre betydelige praktiske vanskeligheder. Hvis f. eks. formuen og formueindtægterne skulle beskattes hos den af ægtefællerne, som efter ægteskabslovgivningen har rådigheden derover, ville det i mangfoldige tilfælde være overordentlig vanskeligt at fastslå, om beskatningen skulle ske hos hustruen eller hos manden. Ægteskabslovgivningen indeholder ganske vist regler om disse forhold; men i de fleste ægteskaber ordner ægtefællerne ikke i praksis deres økonomi på en sådan måde, at en opdeling af formuen og indtægterne efter ægteskabslovgivningens regler kan foretages med den sikkerhed og hurtighed, som er nødvendig, hvis opdelingen skal lægges til grund ved skatteligningen og skatteopkrævningen.

Endelig har man ment, at de grunde, der med betydelig vægt er anført for at beskatte hustruens løn- og erhvervsindtægter m. v. særskilt, har væsentlig mindre vægt, når det gælder hendes øvrige indtægter og formuen.“

Man kan henvise til de således anførte problemer i forbindelse med en gennemførelse af fuldstændig særbeskatning af ægtefæller.

Det tilføjes, at det såkaldte Poul Dahlgard-udvalg ved kommissorium af 25. august 1972 er anmodet om at undersøge bl. a., om der kan gennemføres forenklinger vedrørende beskatningen af ægtefæller. Kommissoriet er gengivet i besvarelsen af udvalgets spørgsmål 28.

Spørgsmål 13:

I forbindelse med ændringsforslag nr. 5 ønskes oplyst, hvilken garanti arbejdstageren har for, at den indeholdelsespligtige viderebetaler beløbet, hvis arbejdstageren anmoder om at få forhøjet det beløb, der indeholdes i skat.

Svar:

Den skattepligtige har i et sådant tilfælde ikke anden garanti for, at den indeholdelsespligtiges afregning af A-skat finder sted i overensstemmelse med den aftalte forhøjelse af trækprocenten, end den, der ligger i skattemyndighedernes almindelige kontrol med overholdelsen af de indeholdelsespligtiges forpligtelser.

Den skattepligtige er imidlertid, ligesom når indeholdelse foretages med den procent, der er angivet på skattekortet, frigjort for betaling af det faktisk indeholdte beløb, selv om den indeholdelsespligtige med urette ikke afregner det indeholdte beløb eller en del deraf over for kildeskattedirektoratet. Det faktisk indeholdte beløb fremgår af den skriftlige meddelelse, som den indeholdelsespligtige skal give den skattepligtige i forbindelse med udbetalingen af A-indkomsten.

Spørgsmål 14:

Udvalget udbeder sig de nærmere regler for administrationen af bestemmelsen under nr. 5.

Svar:

Efter den foreslåede bestemmelse fastsætter finansministeren de nærmere regler, der skal gælde, når den skattepligtige begærer, at den indeholdelsespligtige indeholder A-skat med en højere procent end angivet på skattekortet.

Som anført i bemærkningerne til ændringsforslaget er der her tale om overvejende praktisk betonedede regler. I bemærkningerne nævnes eksempelvis en eventuel regel om, at de indeholdelsespligtige skal underrette